
BİRİNCİ OTURUM

Açılış Saati: 10.00

NURETTİN ABACIOĞLU (*Türk Eczacılar Birliği Genel Sekreteri*) – 23 üncü Olağanüstü Büyük Kongrenin Değerli Delegeleri, Değerli Meslektaşlarım, Sayın Misafirler; Kongremizin açılışını yapıyorum.

Şimdi sizleri Büyük Atatürk ve ebediyete intikal etmiş olan değerli meslektaşlarımızın anısı önünde 1 dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum.

(Saygı duruşu yapıldı)

Teşekkür ederim.

Sayın Delegeler, Büyük Kongreye hepiniz hoş geldiniz.

Daha önce kongreyle ilgili olarak yapılmış duyurular çerçevesinde, dün çoğunluklu olarak kongremiz toplanamamış, bugün de çoğunluksuz olarak gerekli nisap sağlanmıştır.

Gündemimiz gereği, Divanın seçilebilmesi için öncelikli olarak sandık ve tasnif heyetinin seçimleri yapılacaktır.

Şimdi, geçmiş kongrelerdeki eğilimlere uygun olarak kongreye katılan delegasyon içinden kura usulüyle sandık ve tasnif heyetini seçiyoruz.

Nezih Topçu, Halit Karaman, Rıdvan Beşyıldız, Nilgün Çetin, Raşit Alaçık, Demirhan Atasoy, Faruk Polat, Cemal Ketula, İsmet Hadi Topçu, Cuma Gülser, Mustafa Tepe, Tülay Kalemci, Ercan Erkan, Sedat Demirci, Zafer Yaman, Filiz Cizreli.

Böylelikle sandık ve tasnif heyetinin seçimi yapılmıştır.

Şimdi, gündem gereği Başkanlık Divanının seçimlerine geçilecektir.

Ben Sandık ve Tasnif Heyeti'ne kürsüyü bırakıyorum.

SEDAT DEMİRCİ (*Samsun Bölgesi*) – Sayın delegeler, değerli meslektaşlarım; Tasnif Heyeti Başkanlığına Sedat Demirci, İkinci Başkanlığa Ercan Erkan, Katip Üye Mustafa Tepe, Katip Üye Zafer Yaman, Katip Üye Filiz Cizreli seçilmişlerdir.

Başkanlık Divanı için; Divan Başkanı, Başkan Yardımcısı ve 3 katip üye olmak üzere kapalı oyla seçim yapılacaktır. Oda sırasına göre oy kullanılacaktır.

Aday olmak isteyenler?..

ERTUĞRUL GÜLEÇ (Bursa Bölgesi) – Başkanlığa Işık Boyacıgiller, İkinci Başkanlığa Sabri Kalyoncu, Yazman Kadir Gedik, Ahmet Adıbelli ve Sertaç Özmen'i teklif ediyorum.

SEDAT DEMİRCİ (Samsun Delegatesi) – Başka aday olmak isteyen veya başka önerisi olan var mı?

Oda sırasına göre, birinci odadan başlamak üzere oyları topluyoruz efendim. Lütfen herkes oyunu kullansın.

Başka oyunu kullanmayan var mı? Yok.

Oylama işlemi bitmiştir.

Oyların tasnifine başlıyoruz.

(Oylar tasnif edildi.)

Değerli delegeler, değerli meslektaşlarım; Başkanlık Divanı için yapılan gizli oy neticesinde 91 oy kullanılmıştır. 81 adet geçerli oy, 8 adet boş oy, 2 adet de geçersiz oy çıkmıştır.

Bunun neticesinde Divan Başkanlığına Işık Boyacıgiller,

Başkan Yardımcılığına Sabri Kalyoncu,

Katip üyeliklere Kadir Gedik, Ahmet Adıbelli, Sertaç Özmen seçilmişlerdir.

Kendilerini tebrik ederiz. (Alkışlar)

DİVAN BAŞKANI IŞIK BOYACIGİLLER (İzmir Delegatesi) – Türk Eczacıları Birliğinin Olağanüstü Büyük Kongresinin değerli delegeleri, sayın konuklar; önce Divan Heyeti adına bize gösterdiğiniz güvenden dolayı hepinize teşekkür ederim.

Bilindiği gibi, Büyük Kongremiz Merkez Heyetinin çağrısı üzerine tek gündem maddeli olarak toplanmıştır. Seçimi gerektirmeyen bir toplantıdır. Bu nedenle, gazete ilanıya çağrı yapılmıştır, Birliğin yayın organıyla ayrıca çağrı yapılmıştır ve birinci toplantıda çoğunluk sağlanamadığından, ikinci toplantıda çoğunluksuz olarak toplantıya başlamış bulunuyoruz.

6 Maddelik gündemimizin 3 maddesi tamamlanmış durumdadır. Geriye kalan 3 maddeyi okuyarak oylarınıza sunacağım.

4 üncü madde; Maliye Bakanlığı ile yapılacak tek tip protokol hakkında görüşmeler.

5 inci madde; Dilek ve öneriler.

6 ncı madde; Kapanış.

Oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Oybirliğiyle kabul edilmiştir.

Gündemimizin 4 üncü maddesine geçiyoruz.

4 üncü maddeyle ilgili olarak Merkez Heyeti adına Sayın Birlik Başkanımız Prof. Dr. Mekin Tanker'i kürsüye davet ediyorum, buyurun efendim.

PROF.DR.MEKİN TANKER (Türk Eczacılar Birliği Genel Başkanı) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Aslında konuyla ilgili açıklamayı Genel Sekreterimiz Nurettin Abacıoğlu yapacaklar; ama ben Başkanlık Divanından bir söz rica ettim.

Sizlere, kalabalık meslektaşlarımıza, her birinize teker teker hoş geldin demek imkanımız olmadığı için bu kürsüden toplantının başlangıcında bu görevimi ifa etmek ve içimden gelen bu duyguları sizlere nakletmek için söz almış bulunuyorum.

Hakikaten eczacıların sorunlarına ne kadar yakından ilgi duydukları ve ne kadar sahip çıktıkları, siz delegelerin bugün çoğunluksuz olarak yapılabilecek olan bu toplantıda çoğunluğu da sağlayarak burada bulunmanız açıkça göstermiştir.

Bu toplantımıza gelemeyen arkadaşlarımızın da konunun önemini bilmelerine rağmen gelememeleri, belki de bizim yerimizin kifayetsiz oluşundan dolayıdır. Yoksa bütün arkadaşlarımızın bu konularda en büyük yardımı yaptıklarına inanıyoruz.

Merkez Heyeti de, sizlerin gösterdiği bu ilgi sonucunda, birtakım meseleleri hal-letmek, birtakım yeni atılımlarda bulunmak için şevkle çalışabilmektedir.

Yarından itibaren başlayacak olan Bölgelerarası Toplantıda, çeşitli konularımızı teker teker görüşebileceğimiz ve sizlere daha geniş açıklamalarda bulunabileceğimiz için ben hepinize tekrar hoş geldiniz diyerek sözlerimi bitiriyorum.

Teşekkür ederim. (Alkışlar)

BAŞKAN— Teşekkür ederim.

Gündem maddesiyle ilgili açıklamayı yapmak üzere Sayın Genel Sekreter Nurettin Abacıoğlu'nu kürsüye davet ediyorum.

NÜRETTİN ABACIOĞLU (Türk Eczacıları Birliği Genel Sekreteri) — Sayın Başkan, Divanın sayın üyeleri, 23 üncü Olağanüstü Büyük Kongrenin saygıdeğer delegeleri; Türk Eczacıları Birliği 22 nci dönem çalışmaları, bu olağanüstü şartlar muvacehesinde 13 Kasım 1986 tarihi itibariyle sona ermektedir.

Merkez Heyetimiz, Büyük Kongreye bir çalışma raporu sunmuştur. Ancak, Kongrenin gündemi gereği, Merkez Heyeti çalışmaları, bu çalışma raporu çerçevesinde değerlendirilmeyecektir. Sadece, Maliye Bakanlığıyla yapılacak olan protokolla ilgili bir danışma ve buna bağlı olarak da bir karar toplantısı şeklinde Büyük Kongremiz düzenlenmiş bulunmaktadır.

İzinizle, iskontolarla ilgili olarak Maliye Bakanlığıyla yapılacak olan protokole ilişkin kısaca bilgi vermek istiyorum.

Bilindiği üzere, 27 Temmuz 1968 tarihinde Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren Deontoloji Tüzüğüümüzün 12 nci maddesi İkinci fıkrası; kurumlarla eczaneler arasında yapılacak olan sözleşmelerdeki iskonto oranının tespiti konusundaki yetkiyi Merkez Heyetine bırakmış idi.

Yine aynı tüzüğün 13 ve 14 üncü maddeleri; yapılacak iskontonun azami sınırını yüzde 6 olarak belirlemiş idi.

Ancak, Deontoloji Tüzüğüümüzün 12 nci maddesi İkinci fıkrası ile 13 ve 14 üncü maddeler Danıştayca iptal edilerek, buna ilişkin karar 15 Aralık 1973 tarihli Resmi Gazetede yayınlandı.

Bu maddelerin iptali sonucu, yine hepimizin bildiği gibi, iskonto oranları serbest kalmış oldu.

Sonuçta; kurumlarla yapılan anlaşmalarda, o günler itibariyle, yüzde 49'lara varan iskontolar yapılabilir hale geldi.

İskontoların bu denli yüksek rakamlara ulaşması sonucu, satış fiyatı üzerinden yüzde 20 olan eczane kâr hadleri, 14 Ekim 1974 tarihinde yüzde 16.6'ya düşürüldü.

Bunun yanında, Maliye Bakanlığınca tespit edilen ortalama kâr hadleri 3 yılda bir değiştirilebildiğinden, ancak yüzde 16.6 kâr edebilen meslektaşlarımız, ortalama yüzde 20 üzerinden Maliyeye beyanname vermek ve vergi ödemek durumunda kaldı.

Maliye Bakanlığı ile, 4 Haziran 1975 yılında, o dönemdeki Merkez Heyetince bir protokol imzalanmış ve bu protokol içinde de iskonto hadleri yüzde 3 olarak belirlenmiş idi.

Aynı dönem içinde, Sosyal Sigortalar Kurumu ve Emekli Sandığı ile de benzeri tipte iki protokol imzalanarak yüzde 3 iskonto oranı o günler için yürürlüğe sokuldu.

Ancak, o zaman bağışlanmış olan protokola göre, eczaneler tek tek kurumlarla sözleşme yapabilme imkânına sahipti ve uygulamadaki bu küçük aksaklıktan dolayı da, protokola sadık kalmayan bazı meslektaşlarımızın kurumlara verdikleri yüksek iskonto hadleri nedeniyle büyük sorunlar gündeme geldi.

Olayın bu boyutlara gelmesi ve sorunların giderek artması, 1979 yılında yeni bir dönüm noktasına kadar ulaştı. Pendik'de eczanesi olan bir meslektaşımız Belediye ile arasındaki sorunları çözebilmek için Danıştaya konuyu intikal ettirdi ve sonuçta, yukarıda sözünü ettiğim kurumlarla ve Maliye Bakanlığıyla yapılmış olan bütün protokoller Danıştayca iptal edildi.

İptal edilen protokolün yenilenme konusunda ise 1979 yılını takip eden yıllar içinde Maliye Bakanlığıyla yapılan çalışmalar sonuç vermedi. Çünkü Maliye Bakanlığı, bu konuda yeni bir protokol imzalanması konusunda son derece çekimser davranıyordu.

Ancak, 1983 yılında yine o dönemdeki Merkez Heyetinin de gayretleriyle Devlet Bütçe Uygulama Talimatına yüzde 3 oranında iskonto veren her eczane ile, özel bir sakınca bulunmadığı takdirde, anlaşma yapılabilme hükmü ilave edildi.

Bu, belli bir oranda, iskontolarla ve iskonto hadleriyle ilgili sorunu çözdü. Ancak "özel bir sakınca olmaması" ibaresi de her zaman için Maliye Bakanlığı ve kurumlarla, meslektaşlarımız arasında bir sorun olarak devam edegelirdi.

Böylelikle, 1983 yılında hazırlanmış olan Bütçe Uygulama Talimatı, meslek grubu olarak yüksek iskonto vermememizi ve mesleki tesanüdü sağlamamızı engeller bir pozisyonda kaldı.

21 inci Dönem Merkez Heyeti göreve başladıktan sonra özellikle Maliye Bakanlığıyla yapmış olduğu çalışmalar neticesinde yüzde 3 iskonto oranını korumayı başardı ve bunun dışında da "özel bir sakınca olmadıkça" ibaresinin Bütçe Uygulama Talimatından kaldırılması için çaba sarfederek bu hususun Bütçe Uygulama Talimatından çıkartılmasını sağladı.

Ancak, yine bazı meslektaşlarımız, Bütçe Uygulama Talimatının bu maddesini gereği gibi değerlendiremediklerinden, ve özellikle kurum amirlerinin de teşvikleri sonucunda, yüksek iskontolar ile kurumlarla anlaşma yapma yolunu izlediler.

Sonuçta, yüzde 3 iskonto veren eczaneler ile vermeyenler arasında doğan ihtilaf-tan dolayı, kurumlarla meslektaşlarımız mahkemelik bir pozisyona geldiler. Bunun sonucunda da kurumların sözleşme hükümlerine uymalarının sağlanabilmesi için bölge idari mahkemelerinde birçok dava açıldı.

Sevinerek görüyoruz ki, o dönemlerde açılan mahkemeleri meslektaşlarımız kazandılar ve Bütçe Uygulama Talimatı çerçevesindeki yüzde 3 iskonto oranına kurumların uyması, Türkiye Cumhuriyeti Mahkemelerince de tescil edildi.

Buna rağmen, bazı meslektaşlarımız yüksek iskonto verme hususundaki eski tavırlarını devam ettirdiler.

Bu arada, 21 inci Dönem içinde Merkez Heyeti, Deontoloji Tüzüğü'nün değiştirilmesi yönünde, gerek Komisyonların çerçevesinde, gerekse Heyet olarak bir çalışma sürdürdü ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına, 6643 sayılı Yasanın da emrettiği bir biçimde, Deontoloji Tüzüğü'nün değiştirilmiş biçimini ilettiler. Ancak, tüzüğümüz iki yıla yakın bir süredir Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının gündemi içine sokulamamıştır ve halen onay için Bakanlıkta beklemektedir.

Eğer Deontoloji Tüzüğü Bakanlıkca onaylanıp, Resmi Gazetede bugünler içinde yayınlanabilmiş olsaydı, belki de bu Olağanüstü Büyük Kongrenin toplanmasına gerek kalmayacaktı. Çünkü sorunu Deontoloji Tüzüğü çözümleyebiliyordu.

İskontoların, geçmiş senelerde olduğu gibi, yine bazı meslektaşlarımızca yüksek tutulması sonucu, kurumlarla sözleşmeli eczaneler arasındaki sürtüşme günümüzde de devam etmektedir.

1987 Bütçe Uygulama Talimatının hazırlık aşamasında Merkez Heyeti, Sayın Genel Başkanın başkanlığında Maliye Bakanlığı yetkilileriyle, Bütçe ve Plan Dairesi ve Gelirler Genel Müdürlüğü ile görüşmelerine başladı. Üzülerek müşahade ettik ki, Maliye Bakanlığı, mesleki birliğimizin sağlanamaması sonucunda önümüze, kurumlarla takdim edilmiş olan çok ilginç sözleşme örnekleri sürerek, bundan böyle, iskonto hadlerinin serbest bırakılması eğiliminde olduğunu açıkladı.

Maliye Bakanlığı yetkilileri, yüzde 31-32 lere varan yüksek iskonto hadleriyle yapılmış olan sözleşme örneklerini, Merkez Heyetine gösterdiler ve ifadeleri de aynen şu biçimdeydi;

"Eczacılar gerçekte iyi kâr edebilen bir meslek grubudur ve bunu da, yüksek iskonto vererek ve bu biçimde kurumlarla sözleşme yaparak belgelemektedirler. Bu çerçevede içinde, yüzde 3 oranındaki bir iskonto ile bundan böyle anlaşma yapılması hususu, Maliye Bakanlığınca düşünülmemektedir ve prensipte serbest bırakma kararımız bulunmaktadır."

Hepimizin de müşahade edeceği üzere, son derece tehlikeli, sakıncalı bir durum gündeme gelmiş oldu.

Heyetimiz, Maliye Bakanlığı yetkililerini, bu konuda büyük sakıncalar doğabileceği konusunda ikna etmek için yoğun çabalar sarfetmiş ve bugün için, Maliye Bakanlığı yetkilileriyle prensipte belirli aşamalara gelinmiştir. Maliye Bakanlığının da teklifiyle yeni bir protokolün düzenlenmesi, bu protokolün Türk Eczacıları Birliği ve Maliye ve Gümrük Bakanlığı arasında bağitlanması; böylelikle, meslektaşlarımızın kurumlarla tek tek sözleşme yapma sıkıntısının ortadan kaldırılması konusunda, prensipte anlaşmaya varıldı.

Yalnız konunun can alıcı noktası, yüzde 3 iskonto oranında Maliye Bakanlığı yetkililerinin tereddütlü bir konumda olması ve bu iskonto oranının daha başka düzeyde bulunması hususunda görüşlerinin bulunmasıdır.

Bu konuda Maliye Bakanlığı, somut bir görüş şu ana kadar bildirmemiştir. Elbette konu, bir pazarlık konusudur. Bu pazarlığın ve protokol çerçevesinin düzenlenebilmesi için de, Merkez Heyetinin, konuyu Büyük Kongre ile tartışması, bu konuda Büyük Kongrenin rehberliğine başvurması ihtiyacı doğmuştur.

Bugünkü toplantının esas amacı ve anlamı da budur. Büyük Kongre olarak konuyu hep beraber tartışacağız ve Merkez Heyetinin Maliye Bakanlığı ile, bundan böyle yapacağı görüşmelerde ona rehber olacak, çalışmaları biçimlendirip şekillendirebilecek, bir kararı hep beraber burada yaratacağız.

Ben; çok kısa ve öz olarak, bir takdim konuşması biçiminde size tarihçeyi aktardım. Şimdi konu tartışmaya açık. Hep beraber konuyu tartışmak üzere hepinize saygılar sunuyorum.

Teşekkür ederim. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Delegeler konu hepimiz tarafından iyi bilinen ve yaşanan bir konu, bu mesleğin kangrenlerinden bir tanesi. Bir şekilde çözümlenip, bir şekilde bozulan ve tam iş bitti derken, yeniden karşımıza daha büyük boyutlarda dikilen bir sorun. Bu sorunun tartışmasını hep birlikte yapacağız. Ancak, iki noktanın altını çizmek istiyorum.

DemİN de dediğim gibi, yaşadığımız olaylar bellidir, herkes tarafından bilinmektedir. Bu mesleği ifa edenler zaten hep bu türlü sorunlarla karşılaşmaktadır. Amaç; bu-

rada bir çözüm, burada bir fikir oluşturup, Merkez Heyetinin başvurduğu rehberlik görevini yerine getirmek.

Birinci tür olarak, vaktimizin izni oranında, öncelikle her odadan birer temsilciye söz vermek istiyoruz. Bunu sıra takibi olarak yapmaya gerek yok, arzu eden, konuşmak isteyen, odasının görüşlerini belirtmek ve önerilerini sunmak isteyen odalar lütfen buyursunlar.

Buyurun Sayın Köktener.

ERKAL KÖKTENER (Samsun Bölgesi) – Sayın Divan, Merkez Heyetinin değerli üyeleri, sevgili meslektaşlarım;

Merkez Heyetimizin Oda Yönetim Kurulu Başkanlıklarına göndermiş olduğu, Maliye Bakanlığının, yüzde 3 iskontonun üzerine çıkılması kaydıyla yeni yapılacak protokolu onaylayacağı şeklindeki yazıları Yönetim Kurulumuz tarafından hayret ve üzüntüyle karşılanmıştır. Hayret ve üzüntümüze en büyük neden, Maliye yetkililerinin, meslek olarak resmi kurumlara vermiş olduğumuz sağlık hizmetini hâlâ herhangi bir ihale gibi yorumlama alışkanlıklarından vazgeçemediklerini görmemizdir.

Mesleğimiz icrası sırasında vatandaşın ilaç ihtiyacını karşılayan, kâr nisbeti devletçe tespit edilmiş, piyasanın en düşük kârıyla çalışan eczanelerimizin yeniden iskonto zorlamasına maruz bırakılmalarını anlamak mümkün değildir.

Aslında, kamu hizmeti veren eczanelerin resmi kurumlarla aralarında, çözülmesini beklediği pek çok sorunu vardır. Ancak, bütün bu sorunların içinde iskonto sorununda bulunduğu kanısında değiliz.

Dünyanın hiçbir yerinde vermiş olduğu vadeli mal ve ayrıca hizmet için, adeta cezalandırılırcasına iskontoya zorlanan başka müessese herhalde yoktur.

Aldığı ilacın bedelini hemen ödeyen vatandaşla, tesbit edilmiş fiyatlarla ilaç satılırken; borcunu ne zaman ödeyeceği kesin belli olmayan resmi kurumlarca, senelerce önce iyi niyetlerle ve sırf tesanüdü sağlamak amacıyla verilmiş olan yüzde 3 iskonto tavisıyla de yetinilmeyip, yeni tavizler istenmesinin hiçbir mantıklı izahı yoktur.

Hükümetin izlediği sıkı para politikası, tedavi giderlerini asgariye indirme çabaları, ödenek sıkıntısı çeken resmi kurum adedini gittikçe arttırmaktadır. Bu sıkıntılar, bazı kurumlarda o dereceyi bulmuştur ki, bölgemizdeki arkadaşlarımızın bir kısmı, altıncı aydan alacaklarına karşılık bir dahaki senenin üçüncü ayına Devlet Tahvili almışlardır.

İlacını mübayaaya ederken vadesinde ödemediği takdirde günlük binde 2,2 finansman farkı veren meslektaşımızın, verdiği ilacın bedelini ne zaman alacağını bilmediği bir kuruma, her geçen yıl daha fazla iskonto yapmaya nasıl zorlanabiliriz?

Ayrıca, bir eczanenin, bunca gecikmeden doğacak finansman açığını karşılaması da mümkün değildir.

Unutulmamalıdır ki, kamu hizmeti veren eczanelerin, bu hizmeti en iyi şekilde verebilmeleri, ancak güçlü olmalarıyla mümkündür. Bugünkü şartlarda birçok eczane yok olma tehlikesiyle karşı karşıya iken, yeni verilecek tavizler bu sonun çabuklaşmasına neden olacaktır.

Bizce, Maliye Bakanlığının iskonto zorlamalarının altında, bazı eczanelerin 18 inci Büyük Kongre kararına rağmen yüzde 3'ün çok üstünde iskontolar yapmış olmaları yatmaktadır.

Şunu hemen ifade etmek isterim ki, Altınca Bölge Eczacı Odası olarak bir iskonto sorunumuz kesinlikle yoktur. Kendilerini en iddialı kabul eden kurumlar dahi tesadüfümüzü bozamamışlardır. Bunun altında, bugüne kadar oda yönetimlerinde görev alan arkadaşlarımızın konuyla ilgili kararlı mücadeleleri yatmaktadır.

Başından beri tüm Bölge Yönetimleri, konuya gerekli titizliği gösterelemezlerdi, durumun bu noktaya gelmeyeceği kanaatini taşıyoruz.

Ancak, gayet tabiidir ki, şu anda mühim olan bu noktaya nasıl gelindiği değil, bu noktada yapılabilecek çok akılcı bir yeni sözleşmeyle, iki taraf arasında asgari bir dengenin nasıl sağlanacağıdır.

Olağanüstü Büyük Kongre çağrısını alır almaz, yönetim olarak, bu önemli konudaki sorunları daha geniş bir tabana yaymak ve daha geniş müzakere fırsatı bulmak amacıyla 8.11.1986 tarihinde Bölge Temsilciler Toplantısı, 11.11.1986 tarihinde ise Delegasyon, Yönetim Kurulu, Denetim Kurulu ve Onur Kurullarının iştirakiyle birer toplantı yapmış bulunuyoruz.

Değerli meslektaşlarımız, şimdi sizlere her iki toplantıda belirlenen odamız görüşlerini özetle aktarmak istiyorum:

Ana prensip olarak, Maliye Bakanlığının onay için öne sürmüş olduğu yüzde 3 iskontonun üstüne çıkılması şartı, yapılacak protokolün ilk değil, olsa olsa son şartı olabilir ilkesi kabul edilmiştir.

Ancak, aşağıda belirlediğimiz, bugüne kadar aleyhimize işleyen bazı maddelerin düzeltilmesi ve bazı yeni maddelerin sözleşmeye ilave edilmesinden sonra, iskonto konusunda akılcı bir özveri düşünülebilir.

Bu tadilat ve eklemeler şunlardır;

1. Mevcut sözleşmenin ödemeyi belirleyen 8 inci maddesinde, fatura bedelinin, ödenek olduğu takdirde, 30 gün içerisinde ödeneceği şerhi vardır. Bu durum, meslektaşlarımızı saymanların elinde oyuncak etmektedir. Bazı saymanlar, yetkilerini kullanarak ödenek beklemeden ödeme yaptığı halde, bazıları yetkilerini kullanmamakta ısrar etmektedirler.

Bölgemiz Osmancık İlçesindeki meslektaşlarımız, sırf sözleşme yapılırken saymanın istediği gibi müesseseleri aralarında paylaşmadıkları için, Mayıs ayından bu yana re-

çete bedellerini alamamışlardır. Bunun için, bu maddenin, ödeme hususunda garanti sağlayacak bir şekilde düzenlenmesi gerekmektedir.

2. Yine mevcut sözleşmenin, anlaşmanın feshiyle ilgili 6 ncı bölümüne, 23 üncü Olağanüstü Büyük Kongre kararını çiğneyerek gizli anlaşmalarla özel çıkar sağlayan eczanelerin bu durumları, Bölge Eczacı Odalarının belgelendiği takdirde, Türk Eczacıları Birliğinin de onayı ile, anlaşmasının tek tarafı olarak Türk Eczacıları Birliği tarafından iki yıl müddetle feshedilebilmesi ve buna kurumların da uyması şartı konmalıdır.

Böyle bir maddenin başlangıçta hukuki sorunlar yaratacağı, uygulama zorunluğu olabileceği düşünülebilir ise de, bu maddenin anlaşma hükümlerinde yer almasının dahi caydırıcı bir unsur olacağı görüşündeyiz.

Verilecek her iskontoya, kemikleşeceği gözüyle bakılmalı, geriye dönüşün mümkün olmayacağı bilinmelidir.

Yukarıdaki 1 ve 2 nci maddede zikredilen garantiler karşısında, mevcut iskonto yüzdesinde akılcı bir özveride bulunulabilir. Böylece, bunun üstünde yapılacak olan iskontonun eczaneyi kurtarmayacağı, matematiksel olarak ortaya konulmalıdır.

Adı zaman zaman yolsuzluk olaylarına karışan eczanelerin, daima yüksek iskontolarla ilaç veren eczaneler olmasının bir tesadüf olmadığı, ancak normal olmayan yollardan böyle taahhütlerin altından kalkılabileceği açık seçik ve samimiyetle ortaya konulmalıdır.

Başka bir ifadeyle, görüşmelerin her safhasında inandırıcı olma prensibinden hareket edilmelidir. Şuna inanıyoruz ki, 23 üncü Olağanüstü Büyük Kongre belki de en önemli kararlarından birini almanın arefesine gelmiştir. Durumun çok iyi değerlendirilebilmesi için hassasiyetinin bilincinde olunması gerekmektedir.

6 ncı Bölge Eczacı Odası olarak bir iskonto sorununun olmadığını ifade etmiştik. Bizce yüzde 3'ün üstüne çıkmak dahi hatadır. Ancak, bazı bölgelerde sorunun çok farklı boyutlarda bulunması, fedakârlık yapılmasını gerektiriyorsa, her zaman olduğu gibi tesanüdün sağlanmasını temin bakımından fedakârlık yapmaya hazırız.

Sayın Genel Kurulun değerli üyeleri, Kurulumuzun alacağı kararın en doğru olacağı yolundaki inancımı tekrarlar, hepinize saygılar sunarım. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Mutlu.

ÖZDEN MUTLU (Bursa Eczacı Odası) – Sayın Divan, Merkez Heyetinin sayın üyeleri, değerli meslektaşlarım; 23 üncü Olağanüstü Büyük Kongremizin başarılı geçmesi dileğiyle Bursa delegasyonu olarak hepinizi saygıyla selamlarım.

Değerli meslektaşlarım, bizce bugün gündemimizin tek maddesi olarak karşımıza gelen bu çok hassas konuya, sağlıklı ve kalıcı bir çözüm bulabilmek için iki yönlü bir bakışa gerek vardır.

Birincisi; mesleğimizin çıkarları açısından. İkincisi ise, alınacak kararın uygulanabilirliği açısından.

Mesleğimizin çıkarları açısından bakarsak, çok tabiidir ki, hiç iskonto vermeden, resmi kurumlara ilaç verelim veya mümkün olan en az iskontoyla anlaşma yapalım. Bunu hepimiz arzu ederiz ve isteriz. Ancak, son zamanlarda görülen durum, maalesef, bazı bencil meslektaşlarımızın sorumsuzca hareketleri ve bütçe uygulama talimatının oynak terimler içermesi yüzünden bu uygulamanın delinmekte olduğudur ve yine belirtildiği-

ne göre, Maliye Bakanlığı, önümüzdeki yıl iskonto oranı arttırılmadığı takdirde bu tip bir anlaşma içine girmeyecektir. O zaman olacak olanlar gözümüzün önüne gelmek tedir. Bazı meslektaşlarımız, maalesef, bir açık arttırma havasında, ihale kazanacağım derken çok yüksek iskontolar verecekler ve büyük bir ihtimalle kendileri de zarar edip pişmanlık duyacaklardır.

Bunun neticesi olarak, hem meslektaşlarımız arasında sürekli ve gereksiz bir rekabet başlayacak, hem de dışarıdan mesleğimize bakanlar; eczacılar bu kadar yüksek iskonto verebildiklerine göre ne kadar çok kazanıyorlarmış diyerek, yanlış bir değerlendirme yoluna gideceklerdir.

Bu sakıncaları önlemenin yolu da, son bütçe uygulama talimatındaki "en az yüzde 3 iskonto veren her eczaneye anlaşma yapılır" cümlesindeki "en az" teriminin kaldırılmasıdır. Ancak, Maliye Bakanlığı bunu kaldırırken yüzde 3 iskonto oranını da çok yükseltmek istemektedir, bize ulaşan bilgilere göre.

Bu noktada biz, Bursa Eczacı Odası delegasyonu olarak, Merkez Heyetimizin menfaatlerimizi en iyi şekilde koruyacak sağlam bir anlaşmayı Maliye Bakanlığı ile yapabileceğine inanıyor ve iskonto tespit yetkisinin Merkez Heyetimize verilmesini daha olumlu olacağını düşünüyoruz.

Bu duygular içinde hepinize saygılar sunarım. (Alkışlar)

BAŞKAN— Teşekkür ederim efendim.

Buyurun Sayın Doğan.

HALİT DOĞAN (Isparta Eczacı Odası) — Sayın Başkan, değerli meslektaşlarım; 15 inci Bölge Eczacı Odası Delegasyonu adına hepinizi saygıyla selamlıyor, 23 üncü Olağanüstü Büyük Kongrenin, mesleğimiz için hayırlı kararlara vesile olmasını diliyorum.

Değerli arkadaşlarım, bugünkü Olağanüstü Büyük Kongrenin gündem maddesi, hepimizi yakından ilgilendiren ve çok önemli bir konu. Bunu, buraya gelmeden önce, 25 Eylül 1986 tarihinde, Isparta'da yapılan Odamızın Genel Kurulunda dile getirdik ve Genel Kurulun görüşlerini de alarak buraya geldik.

Bu yüzde 3 olayının geçmişini incelediğimiz zaman, Bakanlar Kurulunun 1965 yılında ve tekrar 27.7.1973 yılında 7/6913 sayılı kararıyla memurlar, eşleri, emekliler ve işçiler için, yüzde 3 iskonto ile eczanelerden ilaç verilmesi konusu, 26 yıllık bir maziye sahip.

Bütçe Uygulama Talimatı 1979 yılından 1983 yılına kadar bir kesintiye uğradı, yani Maliye Bakanlığı 4 bütçe uygulama talimatını Resmi Gazetede yayınlamadı. Biz bu 4 yıl içinde bölgemizde, belki diğer odalarda da oldu bilmiyorum, binde 5 iskontoyla, yani yüzde yarım ile Devlet dairelerine ilaç verdik. 1983 yılında bu Bütçe Uygulama Talimatı Resmi Gazetede yayımlandı ve binde 5'i biz de yüzde 3'e çıkardık.

Bölgemizde bugüne kadar yüzde 3'ün dışında bir olay da vuku bulmamıştır.

Benim elimde bazı belgeler var, Maliye Bakanlığından gelmiş bir mükteza var. Gene Milli Savunma Bakanlığından 58 inci Tümen Komutanlığına, Ege Ordu Komutanlığına yazılmış yazılar var.

Evela Maliye Bakanlığı Resmi Gazetede yayınlamış olduğu Bütçe Uygulama Talimatına ve yayınladığı müktezalara sahip çıkmıyor. Bakın bir müktezasında şöyle diyor;

"15 inci Bölge Isparta Eczacı Odasından alınan filan gün ve 16 sayılı yazının incelenmesinde bazı resmi kurumların özel şartnameler hazırlayarak ilaç alımı için ihaleye girdikleri ve bunun sonucunda iskonto oranı yüzde 3 olmasına rağmen, bazı eczanelerin saf dışı bırakıldığı anlaşılmıştır.

Eczanelerle yapılacak anlaşmalarda yukarıda belirtilen hükme göre ihale usullerine tabi olmaksızın ve 2.1.1986 tarih ve 18976 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 1986 Mali Yılı Bütçe Uygulama Talimatı ek 2 deki, eczanelerle yapılacak anlaşma şartlarını belirleyen sözleşme örneğine göre işlem yapılması gerekmektedir.

Uygulamanın buna göre yapılarak neticeden Bakanlığımıza bilgi verilmesini rica ederim." imza, Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürü.

Bunu biz Valilikten aldık, Defterdara gittik dedik ki; Isparta'da bir kurum özel şartname hazırlamıştır, Bakanlığın emrine karşı gelmiştir. Bunu önleyin. Sahip çıkmadı, ben o kuruma emir veremem, özel şartname yaptıysa kendisi bilir, siz gidin haklarınızı mahkemede arayın, hukuki yollardan arayın dedi.

Biz bunun üzerine, Bölge İdare Mahkemesine, bu özel şartnamenin iptali için dava açtık. Dava halen sürüyor. Bunun arkasından o kuruluş, misilleme olarak, Isparta'daki bütün eczaneleri mahkemeye verdi. Siz nasıl yüzde 3 iskonto ile 6 eczane ile sözleşme yaptım, bunun ortalaması yüzde 15 eder, yüzde 15'ten yüzde 3 farkı olan 1 milyon 7 bin 912 lira Hazineyi zarara uğrattınız, sizden bunu istiyorum diyor.

Mahkemelere girip çıkıyoruz, netice yok. İkinci celseye ayın 11'inde girdik, Hakim karar veremedi, 23.12'ye talik edildi. Hakime dedik ki, mali yıl sonu geliyor, bunu neticelendirin, yani biz yüzde 3 iskonto vermekle niye hazineyi zarara uğratalım. Bizim kâr haddimiz böyledir, bizim ilaçlarımızın fiyatını devlet belirler. Siz bunun dışında bizden fazla bir şey beklemeyin.

Aslında yüzde 3 iskonto ile resmi dairelere ilaç veren arkadaşlar gayet iyi bilirler; ilaç veriyorsunuz karşılığını 4 ay sonra alıyorsunuz, 2 defa zam geliyor yüzde 20'den yüzde 40, elinize hiç bir şey geçmiyor. Ayrıca, Avrupa ülkelerinde ilaç fiyatları tespit

edilirken, yüzde 10'luk bir sermaye riski konuluyor. Avrupa ülkelerinde enflasyon, ortalama yüzde 5-6 dır, ama Türkiye'de yüzde 40-45 enflasyon var, ilaç fiyatlarında yüzde 10 sermaye riski yok. Arkasından Milli Savunma Bakanlığı 1987 Mali Yılında ben yüzde 15 iskonto isterim diyor.

Arkadaşlar, bunun sonu yok. Biz Isparta'da yüzde 3 meselesini mesleğimizin şeref ve haysiyeti meselesi haline getirmiş ve bunu mahkemelerde ispat etmeye çalışırken, yüzde 3'ün üzerinde bir teklifle Maliye Bakanlığına gidilmesi en azından bizim mücadelemizi yıkar.

Bence, bu yüzde 3 meselesine uymayan eczacılar hakkında yapılacak işlem gayet basit. Arkadaşlar, biz bölgemizde yüzde 3 Burdur'da 1983 yılında Haysiyet Divanına verdik. Haysiyet Divanı kararı, Yüksek Haysiyet Divanında onaylandı ve bu arkadaşlarımız yapmadılar, ama henüz bu iki kararı Sağlık Bakanlığı yürürlüğe sokmuş değil.

Aslında 6643 sayılı Kanunu inceleyin, Sağlık Bakanlığına, Yüksek Haysiyet Divanının kararlarını uygulamasından, zabıta görevinden, başka bir görev vermemiş. Eğer Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti olarak bu konu üzerine gidilir ve gerekirse Savcılığa suç duyurusunda bulunulursa, bu mesele kendiliğinden hallolacaktır.

Bir arkadaşım, Türk Eczacıları Birliği Büyük Kongresince tespit edilen iskonto oranını aştığı zaman, haliyle Haysiyet Divanınınca cezalandırılma durumuna giriyor. Biz kararları uygulamıyoruz, arkasından bir sürü problemler çıkıyor; sonra da Maliye Bakanlığına gidiyoruz bir protokol yapmak için, ama yüzde 3'ün üzerinde bir protokol yapmak için. Peki diyelim, yüzde 10 tespit ettik; burada, bu yıl, Milli Savunma Bakanlığı ben yüzde 15 isterim diyor.

Arkadaşlar, Resmi Gazetede yayınlanan tebliğ gayet açık. Diyor ki; "İlgili kurum ve kuruluşlar temin edemediği ilaçları eczanelerden alma durumunda oldukları zaman" diyor. Zaten SSK, Askeri Birlikler bunu ihaleye çıkarıyorlar, yüzde 32, 33,35; gerçi biz onlara giremiyoruz, depolardan ilaçlarını temin ediyorlar, ama temin edemedikleri özel kalemleri, yüzde 3 iskontoyla alma durumunda kalıyorlar.

Arkadaşlarımız, iskonto oranının artırılması durumunda bunun sonu gelmez ka-
naatindeyiz. Bu duygular altında hepinizi saygıyla selamlıyorum. (Alkışlar)

BAŞKAN — Teşekkür ederim.

ATILLA AYDINER (İstanbul Bölge Eczacı Odası) — Değerli Divan Riyaseti ve çok kıymetli meslektaşlarım; Kongremizin hayırlara vesile olmasını Cenabı Hak'tan niyaz ediyoruz. Çünkü önümüzde çok zor bir problem var, iskonto olayı.

Aslında problemler, sorunlar bitmez; muvazaasından tutun hepsi var, ama bu çok önemli. Bununla ilgili olarak konuşmaya girmeden önce; Cumantesi günü bölge temsilcilerimizle ilgili bir toplantı yaptık; yüzde 3 iskonto olayında meslektaşlarımızın tabandan gelecek olan önerileri nedir, bu önerileri alalım ve sizlere iletelim diye.

Cumartesi günü toplantıya, 90 bölge temsilcimizden hemen hemen 85 tanesi geldi. Çoğuna söz hakkı verdik ve gördük ki tüm meslektaşlarımız, yüzde 3 iskontonun üstüne çıkılmasını istemiyorlar.

Yalnız birtakım meseleler var, Sayın Genel Sekreterimiz Abacıoğlu çok güzel izah ettiler. Maliyenin elinde birtakım doneler var, bunu biz de biliyoruz. Şimdi, bu doneleri önümüze attıkları zaman, bunun müdafaasını yapmak mecburiyetindeyiz. Müdafaasını yapamayacağımız birtakım meselelerle Maliyenin karşısına çıkarsak, 1986 dahil olmak üzere, geriye doğru saymaya başlar ve neticede kangren haline gelmiş olan is-

konto olayını çözemeyiz.

Bununla ilgili birtakım çalışmalar yaptık 1986 yılında Bölgemizde. Bu olayı kangren hale getiren kimler:

Teknik Üniversite ihale açıyor, büyük bir ihale ve çevresindeki eczacılarla bu anlaşmayı yapacak. Daha önceki devrelerde yüzde 3'ün üzerinde iskonto yaptıklarını bildiğimiz, Teknik Üniversitenin çevresindeki 12 eczacı meslektaşımızı odamıza çağırdık. Arkadaşlar dedik, Maliye Bakanlığının Bütçe Uygulama Talimatı önümüzde, Genel Kurulumuzun almış olduğu iskonto hadleriyle ilgili kararı önümüzde; Mesleki deontoloji-mizi hiç e saymadan, Oda Yönetim Kurulunun önünde ve şeref sözü vererek, burada bir iskontoda anlaşalım ve bunu Teknik Üniversiteye sunalım. Tamam dediler, oturduk, sabah 10.00'dan akşam 16.00'ya kadar konuştuk. En sonunda dediler ki, yapılan anlaşmada biz, yüzde 3 iskontonun dışına çıkmayacağız. Haluk Bey de oradaydı. Tabii, Merkez Heyetini temsil etmek üzere o anda orada bulunan, Sayın Haluk Beyin de olması bizi memnun etti, o da olaya şahittir. Memnun kaldık tabii. Aradan birkaç gün geçti, tekrar bize gelecekler, iş rantabl bir şekilde iletilecek. Bu arada biz diyoruz ki arkadaşlara, sakın ha biriniz yüzde 3'ün dışına çıkmasın, karışmam; yani biraz zorluyoruz.

Bir hafta sonra bir baktık yüzde 12 ile bir meslektaşımız gidip anlaşmayı yapmış, 11 kişinin haberi yok.

Şimdi olayı kangren haline getiren meslektaşımız burada.

Tuttuk Çapa Bölgesinde bir toplantı yaptık arkadaşlar; şimdi burada tezat var. Hastahanedeki anlaşmayla ilgili olarak dedik ki; arkadaşlar bölge stratejik bölgedir, yüzde 3'ün üzerine çıkmayacağız. Yönetim kuruluna şeref sözü veriyor musunuz? Yüzde 3 iskonto hakkında bir protokol yapıldı ve bu yüzde 3 ile ilgili protokol sunuldu, hastahane kabul etmedi; etmeyince arkadaşlarımız dedi ki; işte Maliye Bakanlığının göndermiş olduğu kararname ve bizim mesleki Deontoloji Tüzüğüümüz ve Genel Kurulun almış olduğu yüzde 3 kararı; biz bunun dışına çıkamayız denildi ve yüzde 3 ile anlaşma yapıldı. 1986 yılında Çapa yüzde 3 ile eczacı meslektaşlarımızdan ilaç alış veriş

yaptı.

Şimdi bir taraftan meslektaşlarımız olayı kangren haline getiriyor, bir taraftan bazı meslektaşlarımız mesleki deontolojiyi ve mesleki sevgiyi yüceltiyor. İki olay var ortada.

Geçen hafta, benim bölgemde bir banka var, Garanti Bankası, bana bir anlaşma metni gönderdiler. Sizinle anlaşma yapmak istiyoruz; anlaşmayı okudum diyor ki; Garanti Bankası Genel Müdürlüğünden geliyor, onların bir Vakfı varmış, Vakıf diyor ki; "Bölgemizdeki eczanelerden asgari yüzde 10 iskonto yapabilecek olan eczaneler ile kesin anlaşmaya varılacaktır. Bunun altındaki iskontolar kabul edilmeyecektir." ibaresi var. Bu anlaşmayı tabii ki reddettik.

Şimdi bu ara biliyorsunuz Saymanlık olayı bizi bayağı tedirgin etti. İstanbul olarak. Yüzde 3 ile iskonto yapmış olan meslektaşlarımıza sanki bir terör havası estirerek saymanlar, meslektaşlarımızın yüzde 3'leriyle ilgili olarak ödemelerini yapmadılar. Kendilerinin üzerine gittik, dedik, sen bu yüzde 3 iskontoyu yapacaksın. Adam, ben yapmam arkadaş, çünkü defterdarlıkta toplantı yapıldı, defterdarlık yüzde 7 ile iskontoyu bağladı. Defterdarlığa ben sorarım, şayet defterdarlık bunu kabul ederse, ben yüzde 3 iskontolu anlaşmaları kabul ederim. Defterdara telefon açtı, gidip dedik ki, yok arkadaş yüzde 7 ile anlaşmışlar, ben yüzde 6 iskonto verenle iskantomu yapacağım ve paralarını ödeyeceğim. Böylece saymanlık olayı ortadan kalktı.

Şimdi olaya objektif gözle baktığımız zaman, Anadolu'da ve küçük illerde iskonto hadlerini dondurmamak mümkün. Fakat, bir İstanbul, Ankara ve İzmir'de olay bizim etkimizin dışına çıktığı andan itibaren kangren halini alıyor. Karşı tarafta Ordu direkti, yüzde 20'nin altında ben iskonto anlaşması yapmam. Sen yüzde 20'ye anlaşma yapmazsan bu sefer başka şeyle yorumluyor. Bazı şeyler söylüyorlar. O açıdan, Samsun Bölgesinden arkadaşım güzel konuştu, evet tabii ki yüzde 3'ü dondurmuştur, Isparta hazeka ve diğer iller de aynı şekilde yüzde 3 veriyorlar. İstanbul'un gönlü de yüzde 3'tür, ama bundan bir netice alamayacaksak, mutlak surette ille de yüzde 3'ün dışına çıkmayacağız ibaresiyle biz Maliyenin önüne çıkarsak, o zaman eski tas eski hamam oluyor, o zaman mesleki deontoloji kaideleriyle uygulamaya gireceğiz diyorsunuz, verelim Haysiyet Divanına, ne olacak, ne netice elde edeceğiz. Bugüne kadar ne netice elde ettik. Burada mesleki saygınlığımızı yitirdik.

Biz yine yüzde 3'te ısrar ediyoruz, ama birtakım donelerin Maliyenin elinde olduğunu yine söylüyoruz ve Genel Kurulun alacağı karara saygı gösteriyoruz ve yine de Merkez Heyetinin bu konuda Maliye ile yapacağı sıkı pazarlıkta kendilerini destekleyeceğimizi burada beyan ediyoruz.

Hepinizi en derin sevgi ve saygıyla selamlarım. (Alkışlar)

BAŞKAN – Buyurun Sayın Çubukçu.

AKIN ÇUBUKÇU (Ankara Eczacı Odası) – Sayın Divan üyeleri, Sayın Başkan, Merkez Heyetimin değerli üyeleri, sayın delegeler, sevgili konuklar, bayanlar ve baylar;

Devlet kurum ve kuruluşlarının, serbest eczanelerle yaptıkları anlaşmalarda, eczanelerce verilen değişik ve yüksek iskontolar 1950 yıllarından bugüne serbest eczacılığın en büyük dertlerinden birini oluşturmuştur. Bir türlü istenilen düzeyde tutulamayan, eczaneler arasında haksız rekabeti alabildiğine körükleyen bu ciddi sorun, mesleğin her yıl kapanmaz yaralar almasına da önemli bir etken olmuştur.

İskontolar konusunda şimdiye kadar yapılan çalışmalar, her zaman, eczanelerin birer ticarethane mi, yoksa sağlık hizmetinde kullanacak malzemeyi bulundurmakla zorunlu yarı kamu niteliğinde sağlık merkezleri mi olduğu yol ayrımına gelip tıkanmıştır.

Üzüntüyle belirtmek isteriz ki, bu yol ayrımında yolu gösteren ok, her zaman ticarethane yönünü göstermeye zorlanmış ve bu çabalarda da bazı meslektaşlarımızın önemli katkıları olmuştur.

Şimdi anladığımız kadarıyla iskonto sorununa bir çözüm getirilmek üzere. İleride sorun çıkarmayacak, hukuki yapısı sağlam, Türk Eczacıları Birliği ile Maliye Bakanlığı arasında yapılacak bir sözleşme, nereden ele alınırsa alınsın son derece yararlı olacaktır. Bunda kuşumuz yoktur. Çerçevesi iyi çizilecek bir protokolü, Ankara Eczacı Odası olarak destekliyoruz.

Yalnız, konunun sağlam temellere oturtulabilmesi için geçmişte yaşanan bazı olaylara göz atmakta da fayda görmekteyiz.

1973 yılında, kurum ve eczaneler arasında iskonto sınırının belirlenmesiyle ilgili olarak Merkez Heyetine yetki veren Deontoloji Tüzüğü'nün 12/A, 13 ve 14 üncü maddeleri Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca iptal edilmiş. Böylece iskonto sorununun çözümü baştan bir çıkmaza sokulmuştur.

4.6.1975 tarihinde Maliye Bakanlığıyla Türk Eczacıları Birliği arasında yapılan bir protokolle, reçete karşılığı ilaç alan sözleşmeli kurum ve kuruluşlara, anlaşmalı eczanelerin yüzde 3 iskonto verebilecekleri de hükme bağlanmıştır. Bu hükümler paralelinde Emekli Sandığı ile 1.7.1975'de, SSK ile 1.11.1975 tarihinden başlayarak geçerli olan ve eczaneler ile yapılacak sözleşmelerde, bağlı buldukları oda onayını da gerektiren protokoller imzalanmış ve bu protokolle belirlenen yüzde 3 oranı da aşağı yukarı belli bir disiplin içerisinde yürütülmeye çalışılmıştır.

1979 yılında 2490 sayılı Devlet İhale Kanununun 46 ncı maddesine eklenen bir fıkra ile, kamu personeli için gerekli olan ilacın, pazarlık yoluyla temin edilmesi koşulu gelmiştir. Böylece ilaç, bir ticari mal olarak ele alınmaya başlanmıştır. Daha sonraları Danıştay 8 inci Dairesinin 1979/706 sayılı kararıyla adı geçen protokol de iptal edilmiştir.

Bütün bunlardan sonra birçok kurum ve kuruluş önceden kendilerince belirledikleri aşırı iskontoları eczanelere kabul ettirme yoluna gitmiş, bunda da büyük ölçüde başarı sağlamışlardır. Bu başarıda kendi meslektaşlarımızın da büyük payı olduğunu unutmamak gerekir.

Bütün bunlar göz önünde bulundurularak, yapılacak protokolün temellerinin sağlam ve ileride hukuki sorunlar yaratmayacak bir çizgide tutulması gerekmektedir.

2 Ocak 1986 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanan Bütçe Uygulama Talimatı, en az yüzde 3 oranında bir indirim yapmayı kabul eden her eczaneye anlaşma yaparak ilaç temini yoluna gitmeleri gerekmektedir, hükmünü getirmiştir.

Sözleşmedeki bu madde, geçen yıllara nazaran bu iskontolar konusunu biraz daha disipline ediyordu. Ankara Eczacı Odası Yönetim Kurulu, bu yıl içinde iskontoya uymayan eczane sahibi eczacılar ile değil de, bu talimata uymayan saymanlıklarla uğraşmaya karar vermiştir. Nitekim, yüzde 25 civarında iskonto veren iki eczaneye anlaşma yapan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yetkililerini mahkemeye vermiş, aynı ihaleye katılan ve yüzde 3 iskonto veren bir eczane ile de ilaç vermesi Ankara İkinci Hukuk Mahkemesi Esas No 1986/224 sayılı kararıyla temin edilmiştir. Benzer bir olay da Manisa'da yaşanmıştır.

Bu belgeler doğrultusunda birçok saymanlık ve muhasebe müdürlükleri ikna edilmiş, yüzde 3 iskonto, geçen yıllara göre daha ileri bir düzeyde tutulmaya çalışılmıştır.

Bugün eğer Maliye Bakanlığı yüzde 3'ten fazla bir iskontoda ısrar ediyorsa ve bunda kararlı ise, bu durumda ne yapılacaktır; onu incelemekte ve konuyu tartışmakta yarar vardır.

Değerli meslektaşlarım, Ankara Eczacı Odasının Ankara içinde yaptığı bir araştırmaya göre, Ankara eczane eczacısının net kârı ilaç üzerinden, yani bunun içinde parfümeri, gözlük vesaire kârı yok, sadece ilaç üzerinden tespit edilen kâr oranı yüzde 8,33'tür. Bu rakam iskontosuz net yüzde 20 ile çalışan, depolardan peşin almayan bir eczane için hesaplanmıştır ve bu rakamlar reeldir, doğrudur. Çünkü seçilen pilot bölgedeki eczanelerle ilişkileri iyi olduğu için verilen rakamların da doğruluğu gerçektir.

İlaç üzerinden yüzde 8,33 kâr eden bir eczacı, zaten bunun yüzde 3'ünü iskonto olarak vermeye razı oluyorsa, iskonto tavanı nereye kadar yükselebilecektir. Zaten bu verilen yüzde 3 de, aslında yüzde 3 değildir. Buna yıpranma, faizler, verilmiş zamlar da katıldığı zaman, bu oran yüzde 5,2'yi bulmaktadır. Bütün bu rakamlara göz atıldığında, bu rakamlar incelendiğinde verilebilecek iskonto yüzde 3'ten fazla görülememektedir. Ama, yapılacak bir iskontonun fazla sürüm getireceği ve böylece kârın artacağı düşüncesi varsa, tavan iskontonun da burada tartışılması gereği duyulmaktadır ve zaten toplantının amaçlarından biride budur.

Bu nedenle, burada bağlayıcı bir rakam vermekten çok, kesin bir rakam belirlemekten ziyade, ne olabileceğini ortaya koymak gerekir. Yüzde 3 üzerinde bir iskontonun kabul edilebileceği bir durumda, ki durum belki bunu gösterecek; eczacı kâr hadlerinin yükseltilmesi de bütün sıcaklığıyla gündeme getirilmelidir. Bugün eczacı kâr hadleri Fransa'da yüzde 33, Almanya'da 40, Belçika'da yüzde 31, İtalya'da yüzde 29, İngiltere'de de yüzde 33'tür ve Türk eczacısı yüzde 20 kârla çalışmaktadır.

Bu arada yapılacak diğer tekliflerden biri de, tüm ilaç ve tedavi giderlerinin bir tek merkezden eczanelere ödeme koşulu getirilmeli ve bu koşul da ileri sürülürken, Emekli Sandığı modeli de ortaya konulmalıdır. Yine de ilaç fiyatları sürekli artış gösterirken, bütçeleri hep sınırlı kalan işçi, memur ve emekliden alınan yüzde 10 ve 20 gibi iştirak paylarında tümüyle kaldırılabilmesi ki eczaneler yeni bir rekabet ortamına girmesinler.

Hepinizi saygıyla selamlarım. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Arıkan.

HÜSEYİN ARIKAN (Zonguldak Eczacı Odası) – Sayın Başkan, değerli meslektaşlarım; 17 nci Bölge Zonguldak Eczacıları olarak hepinize en derin saygılar sunuyorum.

Bugünkü genel kurulumuzun gündemi iskonto meselesi. Senelerdir aynı şeyler söylenir gelir, bir zaman bu sağlam bir neticeye bağlanmış gibi görülür, fakat bölgelerde her yerde ayrı bir uygulama vardır.

Bu kongreyle birlikte bunun kesin neticeye ulaşması hem büyük bölge olarak ve hem de bütün eczacılar olarak dileğimiz. Ancak, biz 17 nci Bölge Zonguldak Eczacı Odası olarak yeni yapılacak protokolde bazı hususların altını çizerek belirtilmesinde yarar umuyoruz.

Birincisi, protokol ne şekilde olursa olsun, iskonto kaç olursa olsun, eczanelere yapılacak ödemelerin kesin şekilde güvence altına alınması lazım. Kurumlar, buraya geldikten sonra birçok bölgedeki meslektaşlarımızla konuştuk, bazı bölgelerde saymanlar tedavi yönetmeliğine göre o kurumun parası olsun veya olmasın doğrudan doğruya ödeme yaparlamış. Zonguldak Bölgesi'nde Haziran ayından bu yana kimseye beş kuruş verildiği yok. Milli Eğitim'in parası yok, Emniyet'in parası yok, hastahanelerin parası yok; demek ki bu saymanların elinde bir bakıma oyuncak haline getirilmiş. Bu yapılacak yeni protokolda mutlaka güvence altına alınmalıdır. Nasıl ödenecekse buna göre bir sistem getirilmelidir.

İkincisi, ödemelerde avans sistemi mutlaka getirilmelidir diyoruz. Avans sistemi nasıl olacak. Bir eczacı arkadaşın A kurumuna diyelim 100 liralık bir faturası varsa bunun 80 lirası derhal fatura ibraz ettiği tarihte ödenmelidir, 20 lirası da içeride bırakılmalı, öbür faturasına kadar, varsa bir ihtilafı o buna göre çözülmelidir diyoruz. Aksi takdirde bu faturaların bu şekilde 2-3 ay gecikmesi, ödenek yoktu yahut da bir başka türlü nedenle ödenmemesi halinde 2-3 ay geçiyor ve bu süre içerisinde de fiyatlar biliyorsunuz yerinde durmuyor.

Anlaşma ne türlü olursa olsun diyoruz, Birliğin karar vereceği bir protokole biz eczacılar olarak sizin vereceğiniz karara her zaman razıyız, yalnız bu yapılan protokol neticesinde eczanelerin kurumlarla yapmış olduğu anlaşmalar mutlak surette eczacı odasının onayından geçmelidir. Eczacı odasının onayından geçmeyen hiçbir anlaşmanın tutarlılığı yoktur. Bunu bölgemizde yaşadık, gördük. Duyuyoruz yüzde 6-10 iskonto yapmış bir eczane var, gidiyoruz oranın yetkilisine diyoruz ki, sizin böyle bir hakkınız yok, eczacı arkadaşın da yüzde 3'ten fazla iskonto yapmaya hakkı yok. Eczacı odası da onaylamamıştır, siz bu parayı ödeyemezsiniz diyoruz. Hayır diyor, bir öderiz. Nasıl ödersiniz diyoruz; burada hükümetin yahut da kamunun yararı vardır, kim bağlayacak bizi, öderiz diyor ve bu mutlaka eczacı odasının onayından geçmelidir ve protokolda yer almalıdır.

Bunu yaparken bu protokolda reçete yazıldığı günkü değil, ödendiği günkü fiyat geçerli olmalıdır. Bunu yaparken özellikle dikkat etmek lazım. Şimdi haziran ayında ödememse, haziran ayında aspirin 120 lira idi, bugün 165 lira bunun yüzde 3 iskonto neresinde kaldı, yüzde 50 iskonto yapılmıştır.

Şimdi olayı gerçek düşünelim, ben Aralık ayında parasını alıyorum, Haziran ayında ilacı vermişim ve o günkü fiyatı 120 lira idi, 120 liradan yüzde 3 iskonto yapmış olursam aralık ayında parasını alırken yüzde 50 iskonto yapmış olurum, zımnen zaten bozulmuş bu. Bu, mutlaka düzeltilmelidir. Bunun neticesinde bir şey daha var. Emekli Sandığı ile bu konu büyük sürtüşmelere neden olmaktadır. Fiyat listeleri zamanında Emekli Sandığının eline geçmediğinden A firması fiyatını fabrikasından erken almıştır, deposunda sürşarj yapmıştır, eczanelere yalan yanlış da olsa dağıtmıştır, bu da oluyor; eczacı arkadaşımız bunu almıştır, o günkü reçetesine depo sürşarjlı etiketi yapıştırdığı zaman Emekli Sandığından geri gelmiştir, bizim listemizde bu fiyat görülüyor diye. Peki bunun suçlusu eczacı mı, bunda yüzde 3 iskonto mu yapılmıştır, böyle olursa. Böyle olursa Emekli Sandığına o günkü fiyatı 2285 lira yerine 1900 liralık Alfasilin verilmiştir ve bundan da yüzde 3 iskonto yapılmıştır.

Ben onun için diyorum ki, bölge olarak görüşümüz; protokol düzenlenirken ilaç fiyatları verildiği günkü değil, fatura edildiği günkü; onun için çabuk ödesinler, hemen eczacı da bir ayın içerisinde faturasını keser götürür. Biz bunu mutlaka yapılacak protokolün içinde yer almasını istiyoruz, ama olur, ama olmaz, orasını bilemem.

Ancak, bu şartlar kabul edildiği takdirde iskonto konusu gündeme gelir. O zaman bu iskonto yüzde 3 de olabilir, yüzde 6'ya kadar da çıkabilir; ama hem Haziran ayındaki eski fiyatı vereceksiniz, 6 ay sonra parasını alamayacaksınız, saymanın ağzına bakacaksınız, yüzde 3 mü, yüzde 6 mı yapalım tartışmasına gireceksiniz; hayır öyle bir şey yok. Bu şartlar gerçekleşirse, o zaman iskonto yüzde 3 ile 6 arasında Merkez Heyetimizin takdirine bırakarak kabul edebiliriz.

Aşırı iskonto hadisesi bizim bölgemizde de az da olsa cereyan ediyor. Dediğim gibi saymanlıklarla olan pazarlıklar neticesinde meydana geliyor bu. Saymanlıklar, eczacı odasına onaylatmama lüzum yok, gelir öderim dediği için bu pazarlıklar yapılabiliyor ve bu mutlaka garanti altına alınmalıdır. Bunun Haysiyet Divanınca verilecek cezalar caydırıcı olmalıdır. Haysiyet Divanına herhangi bir üyemiz gittiğinde, caydırıcı bir cezayı alacağını da bilmelidir. Bu olmadığı takdirde ne yaparsanız yapın, "Haysiyet Divanına verin, ne gününüz varsa görün" derler, o zaman da caydırıcı özelliğini kaybetmektedir.

Bu vesileyle hepimize en derin saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Saygı.

NEŞET ÖMER SAYGI (Tekirdağ Eczacı Odası) – Sayın Başkan, Genel Kurulun sayın delegeleri; Ben bir konuya değinerek ana konuya geçmek istiyorum.

Ülkemizde eczane eczacısının ana sorunları bugün hepimiz tarafından belirlenmiştir. Bunlardan tercih yapmaksızın sıralıyorum. Birisi muvazza, sürşarj, iskontolar ve yüz kızartıcı suçlar. Haysiyet divanlarına bakarsanız hep bu konular gelir. Demekki ana sorunlar bunlardır.

Bugün burada iskontolar üzerinde mesleğimizin hayati bir kararını vermek üzere toplanmış bulunuyoruz. Bu kararı vereceğiz de, önce karar vereceğimiz mercilerin olay konusunda bizimle hemfikir olup olmadıklarını tartışmak gerek. Şöyle ki;

Görevden ayrılan Sağlık Bakanı Sayın Mehmet Aydın'ın bir gazetenin Anadolu Ajansı haber kaynaklı küçük bir demecini aktarıyorum. Haberin başlangıcı şöyle;

"Ekonomik ilaç kullanımı, Ankara Anadolu Ajansı.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Mehmet Aydın,

"1986 sonuna kadar inşaallah ilaç sektöründeki en önemli sorunları halletmiş olacağız" dedi. Ekonomik ilaç kullanımı konulu seminerin açış konuşmasını yapan Aydın, "bir ülkede sağlık sisteminin etkinliğinden söz edilebilmesi için vatandaşın mutlaka tedavi edilebilmesi için vatandaşın mutlaka tedavi edici ilacı bulması gerektiğini" söyledi.

Aydın, "ilacın bulunamadığı bir ülkede sağlık sisteminin etkinliğinden söz edilemez" diye konuştu. Buraya kadar doğru.

Bakan Aydın, "ilacın pahalı bir mal olduğunu ve bu yüzden sağlık sistemi içindeki mali yerinin de önem kazandığını" belirtti. Yanlış başladı arkadaşlar, ilaç pahalı bir mal, eski Sağlık Bakanımızın bir yorumu.

Önce şunu tartışmak gerek. İlaç bir mal mı, yoksa bir yaşam unsuru mu? Sosyal bir olay mı? Eğer ki yaşam unsuruysa bunun ticari bir mal olarak burada iskontolarının yorumlanmaması gerekir. Benim gördüğüm kadarıyla Maliye Bakanlığı olaya şöyle bakıyor.

Ben, Hacettepe Üniversitesinin döner sermaye eczanesine 10 milyon liralık mal alacağım, bana hangi firma, depo daha çok iskonto yapar, ben bu malı alayım. Güzel,

ilacın üretildiği fabrikadan depolara kadar, hatta eczaneye intikaline kadar olan sirkülasyonunda ilaç nicel bir değerdir.

Arkadaşlar, ilaç ne zamanki eczaneden çıkar, hastaya ulaşır, onda yaşam unsuru olarak kullanılacağı an gelmiştir, ilaç bir nitelik değer taşımaya başlar. Nicel değerden nitel değere geçer. Burada olaya hiçbir zaman bu durumdan dolayı nicelik açısından bakmamak gerek. Aynı zamanda ticari emtia olarak da bakmamak gerek. Bizim geçirdiğimiz dönemlerde hatırlarsınız, Sayın Genel Sekreter arkadaşımız da söyledi, iskонтolarımızın kâr hadlerimizin düşürülme durumu oldu. Kemal Demir Sağlık Bakanıydı, biz bunun için de kavgalar verdik, neyse sonra iskонтolarımız yeniden yüzde 20'ye çıktı. Bugün ortalama yine 20 artı 7'lerle sürdürüyoruz. Daha önce para veren büyük iskonto alıyor, ama genel ödemeler dengesine göre oran 20 artı 7'dir peşin ödemelerde.

Peki ileride 20 oranını değiştirirlerse konu ne olacak; bizim iskонтolarımız yine aynı değerde mi sürecek. Anımsarsanız, ben 22 nci Olağan Genel Kurulda konuşmamın bir pasajında şöyle demiştim, aynen okuyorum;

"Bir diğer konu, tek tip sözleşmeler üzerinde sadece yüzde 3 iskonto sorununun halledildiği gözüme çarptı. Halbuki biz burada devlet kurumlarıyla veyahut da diğer özel sektör kurumlarıyla, yerel yönetim kurumlarıyla sözleşmelerimizi yaparken, halka ürettiğimiz eczacılık hizmetinden fazla bir mesai yapıyoruz. İlk aşamada paramızı bağliyoruz. İkincisi, reçetesi için birtakım formaliteleri uyguluyoruz. Biz bunlara iskonto yapmak yerine fazla hizmet karşılığı almamız gerekir arkadaşlar. Yani burada yüzde 3 mü olsun, daha fazlası engellensin tartışmalarından ziyade, meslekte daha fazla emek verdiğimiz için bize peşin para veren hastadan daha fazla ayrıcalıklar tanıyoruz.

Bu durumda da bu kurumlar bizden iskonto istemek yerine prim vermeliler, ondan sonra ödemeleri belirli bir zamana bağliayıp, bu zaman sürecinde ödeme yaptıkları takdirde gecikme zammından yararlanmalıyız."

Arkadaşlar, bu sene kardeşimin sağlık nedeniyle İngiltere'ye gittim. Havaalanına indiğimiz andan itibaren size yapılan hizmetler karşılığında bahşiş veriniz diye telkinde bulunuyorlar.

Şimdi bakın, biz devlete bir tarafta halkımız, ama devletin ilaç parasını ödediği personele ek hizmetler yapıyoruz. Bunun karşılığında da devlete diyoruz ki, al ben sana bahşiş vereyim.

Bana göre iskonto olayı başından beri yanlış. Şimdi burada üzerinde duracağım bir konu daha var. Eczacılar Birliğimiz gelecekte eczanenin bir üretim birimi haline geçmesi için çabalar sarfediyor, takdirle karşılıyor.

Düşünelim ki, eskisi gibi ilaç hammaddelerinde gümrük duvarı olacaktı veyahut da çeşitli fonlara kesintiler olduğu gibi fonlar olacaktı. Biz Maliye Bakanlığı'nın karşısına, biz Türk Halkına daha kaliteli ilaç üretmek için daha ucuza ilaç üretmek için çaba sarfediyoruz. Siz bizim Birliğimizin ithal edeceği hammaddelerde şu fona para almayın, bu kadar gümrük indirimini yapmayın desek, acaba Maliye Bakanlığı bize bunları yapar mıydı? Yani biz devletin karşısında özveride bulunmak için hazır duruyoruz, ama devlet bize ne veriyor?

Arkadaşlar, hak verilmez alınır. Biz burada hak vermenin kavgasını yapıyoruz, tartışmasını yapıyoruz. Biz hak vermeye mi yaşıyoruz? Hak almaya mı yaşıyoruz? Bunu değerlendirmek gerek.

Şimdi yüzde 3 kâr hadleri üzerinde ortalama bir hesap yapılmıştı eskiye göre. Sayın Akın Çubukçu ağabeyimiz çok gerçekçi bir saptama yapmışlar, yüzde 8,3; biz Ankarâ ortalaması aldık yüzde 20 ile çalışan eczanelerde diye. Bu rakamlar çok ger-

çek, ben de kendi yaşamında acaba ne kazanıyorum diye çeşitli hesaplar yapmışım-
dır, sonuçta demişimdir ki, bana eczanede peşin çalıştığım için yüzde 14 falan kalı-
yor, yani gerçek bu.

Şimdi bir kurumla sözleşme yapıyoruz, ilacı bu ay veriyoruz, gelecek ay içinde
fatura ediyoruz, bir ay da bekliyoruz parasını almaya, etti 3 ay. Haydi bunun ilk iki
ayı depolardan bizim aldığımız avantajlar bir, yüzde 6 gitti mi, yüzde 3 de iskonto ya-
pıyoruz, yüzde 9; geriye bana kalan peşin çalışma kârı kaç, yüzde 5; garson bahşişini
bile kabul etmiyorlar arkadaşlar. Yüzde 10 yazıyor garsoniye, otellerde falan. Gerçek-
leri lütfen kabul edelim.

Şimdi ben burada şunu saptamak istiyorum. Türkiye'de eczacılığı eczacılar ya-
par, bunlar yasalarımızda yazılmıştır. İlacı eczanede eczacı satar. Peki arkadaşlar biz
yüzde 3'ü vermiyoruz dediğimiz zaman bu ilacı nereden alacaklar; ama şurada bir
şey koymak gerek. Önce biz birlik olmalıyız. Benim çok ağrıma giden bir konu var.
Şimdi Sayın İstanbul Yönetim Kurulu arkadaşlarımız burada, İstanbul'daki bir eczacı
arkadaşım bana anlattı. Kasımpaşa'da Deniz Binbaşı Levazım Amirliğine bizi topladı,
iskontoları tartışıyoruz. Yüzde 12 iskonto verenler dediği anda bir hanım elini kaldı-
rdı, bir baktım, bizden yaşlı bir abla, kendisi odanın Haysiyet Divanı Üyesi. Haydi
üç kişi koluna asılıyor, bu konu yanlış, onun kolunu indirttik, bir başkası kaldırdı.

Önce bir kere bizim iskonto dendiği zaman el kaldırmamasını öğrenmemiz ge-
rek. Eğer bunlar olmazsa, şurada diyelim ki Merkez Heyetimize bu yetkiyi verdik, git-
ti yüzde 3, veya 4 veya 10 anlaştı. Sonuç ne olacak, yine biz birlik değiliz, yine bir şey
olmayacak, havanda su dövmenin anlamı yok. Olaya yaklaşım açısını değiştirmek
lazım.

Bir kere eğer ki halk ilacını almakta, devlet tüketici memuruna, personeline ilacı
bizden almak zorundaysa biz de ağırlığımızı koymak zorundayız. İskonto vermiyoruz,
bitti. Nereden alacak? Bu güce sahip miyiz, bunu tartmak lazım. Bunların hepsini dev-
re dışı bırakalım, diyelim ki, olumlu yaklaşımlarda bulunmak yönünden bu işlerin ya-
pılması lazım. Kaldı ki, bizim odamızın genel görüşü de; eğerki bir sözleşme yapılacak-
sa, bu Türkiye'de ilk başlangıçta birçok çözümü beraberinde getireceği için, biz Mer-
kez Heyetine yetki verilip sözleşmesinden yanayız, ama yüzde 3 arttırılmasın. Bizim
odamızın, bölgemizin kararı budur.

Bunun dışında bu sözleşme yapılırken, bir takım isteklerinde konması sözkonusu.
Bunlardan bir tanesi; Merkez Heyetinin Maliye Bakanlığıyla yapacağı protokolde
bu sözleşmenin süresi ne kadar olacak, bu bir.

İkincisi, gelecekte siyasi bir tasarruf açısından eczacıların kâr hadleriyle yine oy-
nanırsa, bu sözleşmedeki iskontoların durumu ne olacak, buna açıklık getirilmesi lazım.

Üçüncüsü, bu sözleşmelerin yapılmasına rağmen yine de fazla iskonto veren say-
gıdeğer arkadaşlarımız olursa, onlar için ne uygulanacak, bunun açıklığa kavuşması
gerek.

Kurumların bizlere ödeme süresi ne olacak, bunun sözleşmede kesin saptanması
lazım. Kaldı ki, ilaca benim fonum yok ödeme yapamam diyememeli devlet. Eğer ki
o devlet o insanına hastayken bakamıyorsa ölmüştür, bu bir yönde devletin yavaş ya-
avaş ölmeye başlaması demektir.

Bir diğer konu, arkadaşlarımızdan birisi bir an ben yazımı okuyordum, iskonto
sürümü arttırır mı? diye düşünürsek arttıralım dedi.

Arkadaşlar, ilaç ihtiyacı halinde kullanılan bir madde, fazla iskonto yapmak fazla
satış yapmak demek değil. Bir de bu aşamada bizim Merkez Heyetimiz özveride bulu-

narak gidiyorsa Maliye Bakanlığına, arkadaş ilaç bir yaşam unsurudur, ilaçtan da Katma Değer Vergisi kaldırılmalıdır diye bizim de dayatma maddelerimiz olmalıdır. Yani teslimiyetçi bir tavırla gitmeyelim, güçlüysek gidelim, yapabileceğimiz şeyler varsa gidelim, bunları sonuca bağlayalım. Yoksa hiçbir zaman havanda su dövmekten öteye gidemeyiz.

Genel Kurula saygılarımı sunarım. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.
Buyurun Sayın Boyacı.

ŞEREF BOYACI (Eskişehir Eczacı Odası) – Türk Eczacıları Birliği Olağanüstü Genel Kurulunun Sayın Diyan Üyeleri, Sayın Merkez Heyeti Üyeleri ve Delege Meslektaşlarımı Eskişehir delegasyonu adına saygıyla selamlarım efendim.

Bir eczane eczacısı olarak şahsen ve sizlerin de kamu eczacısı olanların belki bu kadar malumu olmayan, ama her gün, her an her yerde içiçe yaşadığımız bir sorunun, gündemin en amir maddesi olduğu bir genel kurulu sürdürüyoruz.

Bence olaya bizim bakış açımız, burada görüldüğü kadarıyla 1. Mesleki, 2. Ticari bölümleri var. Biz her ne kadar eczanelerimizin tıp mesleğini ve halka sağlık hizmetini götürmekte önemli unsur yoğun hizmet veren kuruluşlar olduğunu iddia da etsek, Maliye Bakanlığı bizim karşımızda, sizler ticarethanesiniz, dolayısıyla da ben sizinle ancak ticarethane olduğunuz bazından hareket ederek görüşme yaparım anlamıyla şimdi karşımıza gene ticari bir konuyu getirmiş. Konu, yüzde 3 iskonto benim için çok düşük görünüyor, ben bunu kabul etmiyorum. Daha yüksek bir iskontonun sağlanması hususunda Sayın Merkez Heyeti üyelerinin zor durumda kalmış olmaları nedeniyle bu genel kurulu toplamak gereği hasıl olmuş.

Şimdi efendim, piyasayı hepimiz yaşıyoruz. Bu dönemde aşırı ilaç bolluğunun yarattığı, depoların mali sıkıntılarını giderebilmek için bilhassa peşin para verebilen

eczanelere yoğun taviz vermeleri, artı biz ne kadar aksini de iddia etsek, sürşarj gelirlerinin kasalara girdiği ve diğer hususları Maliye Bakanlığı mensupları bilmekteler.

Dolayısıyla biz burada ne kadar yüzde 3'ü arttırmayalım, ilacı bizden almazsa nereden alır diye yaklaşımlarda bulunsak da, Maliye Bakanlığı bunları kabul etmeyecek ve Merkez Heyeti Üyelerini gene de sıkıştırmaya devam edecektir.

Bu durumda biz oda olarak düşünürüz ki, karşılığında eğer pazarlık şansımızı iyi kullanarak meslektaşlarımıza verimli birtakım noktalarda iyi sonuçlar alabileceksek bu pazarlıkda şansımızı kullanarak daha iyi belki onların istedikleri, onları da tatmin edecek birkaç puan iskontonun arttırılmasına katlınsak diye düşünürüz.

Çünkü, aşırı iskonto verme konusu veya bizim Maliye Bakanlığı'yla imzalayacağımız protokole uymayan arkadaşların ne yapılacağı konusu Maliye Bakanlığı'nı hiç ilgilendirmiyor. Maliye Bakanlığı sadece kasasından çıkacak olan paranın beş kuruş eksik olmasını düşünüyor. Bu sorun, bizim burada kendi mesleki olayımız olarak görmemiz gereken bir konu. Birbirini içiçe değil, Maliye Bakanlığı'nın bakış açısına yaklaşmamız lazım.

Maliye Bakanlığı'na biz bu tavizi verirken karşılığında neler isteyeceğiz. Gene arkadaşlarımız söylediler, belki tekrar olacak; ödemelerin gecikmeleri, finansman sıkıntısının buna rağmen iskonto vermesi eczanelerin, saymanların keyfi davranışları, bazı reçetelerdeki bazı preparatları veya sıhhi malzemelerin bedellerinin ödenmesinin zararları ve küçük yerlerde yaşayan meslektaşlarımız çok yoğun tarzda yaşamaktadırlar. Mahalli maliye teşkilatının kendilerine göz dağı vermeleri vardır. Bunlar çok örnekleriyle her tarafta, ama özel konuşmalarla, ama sert biçimlerde meslektaşlarımız tarafından odalara aksettirmektedir. Bunların hepsini yok sayarak Maliye Bakanlığı'nın önüne sert bir tavırla gidilmemeli bence.

İsteyeceğimiz şeylerin içinde KDV'nin kalkması konusu çok iyi. Herhalde Bakanlığın yeni aldığı, hükümetin yeni aldığı yetkiye dayanarak belki yüzde 5'e düşürülmesi sözkonusu. Belki biz bunu ısrarla bu dönemde sifıra indirilmesini bile teklif edebiliriz. Günün fiyatının karşılığının ödenmesi çok iyi bir şey olur, eğer böyle bir pazarlık kullanılıp da o konu çıkartılabilirse iyi olur.

Fakat gene de bu Maliye'nin de bildiği aşırı iskontolar vesaire konuları nedeniyle Maliye Bakanlığı'nın karşısında katı durulmamalı kanısındayım. Çünkü, bir protokole bağlayamadığımız zaman, bu olayın serbest kalması halinde bugün şikayet ettiğimiz 3'lerin çok geldiği, eczanelerin kâr marjlarının düşük olduğu için daha düşeceği savını hiçbir zaman mantıklı biçimde savunamayız.

Bu ticari kısımdaki görüşümüz budur.

Mesleki açıdan da olaya bakacak olursak, diğer yönüyle; aşırı iskonto veren arkadaşların eğer Deontoloji Tüzüğü'nün imzalanması kolaylık ve yetki açısından başarı şansını arttıracaksa, o zaman hiç olmazsa bu tüzüğün gündeme getirilmesi için Bakanlık nezdindeki girişimleri hızlandırıp o konuda odaların yetkililerinin arttırılması düşünülebilir. Bunun dışında, diğer arkadaşlarımızın sözlerine ekleyecek fazla sözüm yok, çünkü herkesin yaşadığı olaylardır.

Burada sözlerime son verirken, hem yemeği geciktirmek, hem de tekrarları önlemek bakımından fikrimiz budur. Maliye Bakanlığı'nın biraz daha yatkın davranarak 1-2 puan yetki vererek Merkez Heyetine, o konuda protokol yapmasının sağlanması yönündedir.

Hepinizi tekrar saygıyla selamlarım. (Alkışlar)

BAŞKAN — Teşekkür ederim.
Buyurun Sayın Kastamonu Deleşesi.

KEMAL HİMMETOĞLU (Kastamonu Eczacı Odası) — Sayın Başkanlık Divanı, Sayın Merkez Heyeti, değerli delege arkadaşlarımız; 26 ncı Bölge Kastamonu Eczacı Odası delegasyonu olarak hepinizi saygıyla selamlarım.

Şimdiye kadar konuşan delege arkadaşlarımız bir çok konuya değindiler. Hepsî, hepimizin zaten ortak şikayetleridir. Bugün burada mesleğimiz için çok önemli bir karar almak üzere toplanmış bulunuyoruz. Burada alacağımız karar belki mesleğimizi sıkıntılardan ileride kurtaracak, belki de bir batağın içine sürükleyecek.

Bölge olarak bugüne kadar iskonto konusunda hiçbir şikayetimiz yok ve yüzde 3 bugüne kadar bölgemizde ihlal edilmedi. Yalnız bu demek değildir ki, bundan sonra ihlal edilmeyecek. Hatta öyle tehditlerle karşı karşıya bulunuyoruz ki, resmi reçetelerden alınagelen yüzde 10 ve 20 leri almayacağını söyleyen, sivil reçetelere yüzde 10 iskonto yapacağını iddia eden meslektaşlarımız var şu anda. Bunların önüne nasıl geçebileceğiz, burada alacağımız kararlar sadece yüzde 3 yahut yüzde 5 meselesi değil, ileride bu tip önümüze çıkacak hadiselerin meselesidir.

Bir de konuya şu şekilde bakıyorum. Bugün Türkiye'nin 10 trilyonu geçen bir bütçesi var. Bu bütçe içinde bizim resmi reçetelere ödeyeceğimiz yahut yapacağımız yüzde 3'ten yüzde 5'e çıkartırsak iskontoyu, aradaki yüzde 2 ne yekun tutacaktır. Acaba bu hiç hesaplandı mı? Herhalde Maliye Bakanlığı'nın elindeki donelerden bunun yekunu bellidir. Trilyonların içinde bizim 50-100 milyon ya tutar ya tutmaz bu iskonto. Bu bütçenin içinde yeri nedir ki, eczacıların yüzde 3 iskontosuyla uğraşıyorlar.

Yalnız şunu söyleyelim, oda olarak Merkez Heyeti'nin bizim haklarımızı en iyi şekilde savunacağına itimadımız tamdır, tabiidir ki kendilerine yetkinin verilmesi oda görüşümüzdür. Ancak, yetkiyi oda görüşü olarak Merkez Heyeti'ne verirken, sadece iskontoyu yükseltmekle değil, bunun karşısında bizlere yeni haklar elde etmesini de istiyoruz. Protokolün bütün maddelerinin yeniden gözden geçirilmesini, en mühimi de bütün arkadaşlarımızın burada dile getirdiği geciken ödemelere nasıl Maliye bizden vergimizi zamanında ödemeyince yüzde 10 hemen gecikme zammı tatbik ediyorsa, biz o kadarını da istemeyelim, ama kanuni gecikme faizini talep etmemizi istiyorum.

Bir de bu anlaşma yürürlüğe girdikten sonra, odaların tasdiki kalkacaktır gibi bir ibare; odaların tasdiki anlaşmalardan kalktığı zaman hiçbir arkadaşımız üzerinde oda olarak baskı kuramayız. Çünkü kimin yüzde kaçla anlaşma yaptığını bilmemiz mümkün değildir. Maliye'ye gitsek bize bu neticeyi, bu bilgileri vermez. Bu yüzden, oda tasdikinin devamını arzu ediyoruz.

Bu yeni protokol imzalandığı takdirde, bunun dışına çıkacak arkadaşlarımızla ne tip bir mücadeleye girebileceğiz. Bugün haysiyet divanına fazla iskontodan verilmiş birçok arkadaş var, Yüksek Haysiyet Divanından çıkmış uygulama imkanı yok. Yani haysiyet divanının verdiği kararların caydırıcı hiçbir özelliği yok ve verilen kararlar tatbik edilmeyince o arkadaşlar güfüyorlar, sizin verdiğiniz cezalar nasıl olsa geçerli değil diye ve haysiyet divanları bugün çalışabilir durumda değil, odaların da olsun, Yüksek Haysiyet Divanı'nda olsun. Buna yeni bir işlerlik kazandıracak, bu hükümlerin içine, yapılacak protokolün içine bu anlaşmalardaki yüzde veya yüzde 5 iskontoyu geçener hakkında odaların yahut Merkez Heyetinin ne tip bir uygulama yapabileceğinin de özellikle konulmasını istiyorum.

Saygılar sunuyorum efendim. (Alkışlar)

BAŞKAN — Teşekkür ederim.

Buyurun Sayın Bamyacı.

SAMI BAMYACI (Kayseri Eczacı Odası) — Sayın Delege arkadaşlarım, Sayın Di-
van, Sayın Merkez Heyeti, meslektaşlarım; Kayseri Eczacı Odası olarak saygılarımı su-
narım.

Elbette esas itibariyle görüşlerimiz aynı merkezde, aynı duyguları ifade etmeye
çalıştık. Şimdi bir meseleyi hallederken, bu işe sadece eczacı gözüyle değil de, komp-
like bir mesele olarak, bir bütün olarak düşünelim. Şimdi bizim meselemizi, yüzde 3'e
bağlamayalım da, biraz daha geniş kapsamlı tutalım, yani bu bir yerde para ölçüsü bazı
değerlerin karşısında çok geride kalır.

Şimdi resmi daireler ile eczaneler arasında yapılan sözleşmeleri düşünüyoruz. Bunu
düşünürken bu hizmetin nasıl yapıldığını düşünelim. Şimdi iki kişi pazarlık ederken,
biz kendi şartlarımızı konuşurken, karşı tarafın da bize karşı menfi puanlarının neler
olabileceğini düşünmek zorundayız. Şimdi Türkiye'de objektif değerler var, bir yerde
karşımızda hükümet var, bir taban meselesi var, yeni bir taban oluşuyor mu, oluşmu-
yor mu? Yani bugün hükümet halkla, eczacıyla kendi çalıştırdığı kademeye bütünleş-
mek arzusunu duyuyor. Hadiseleri bu yönere de aktarmamız gerek. Yani, onlar bir
şey düşünürken, biz bu yaptığımız işlerden dolayı halk memnun olacak mı, eczacı mes-
lektaşlarımızı memnun edebilecek miyiz? Diye düşünmek zorundalar. O bakımdan,
yüzde 1-2 meselesi olarak değil de, konuyu daha geniş kapsamlı olarak düşünmek zo-
rundayız.

Evvla resmi dairelerle yapılan anlaşmalarda hangi unsurlar var. Bize göre birinci
unsur halk unsuru, vatandaş bu hizmeti istediği nitelikte alabiliyor mu, yani hükümeti-
ne ben bu konuda senden memnunum diyebiliyor mu, hayır. Bunu inceleyelim.

Hasta sevk kağıtlarının tanzimi, hekimlere çıkabilmek; bunlar çok detaylı konu-
lar. Öyle kurumlar varki, başında doktor var, adamın mide perforasyonu var, karın ağ-
rısından o anda ilaç yazılıyor. Öyle kurum varki, işi emniyete almış, tam teşekküllü bir
devlet hastahanesi; halk bu konuda teşhisten tedaviye ilaç teminine kadar her yönüyle
mağdur durumda. O halde bunun bir düzeltilmesi meselesi var. Bunları anlattıktan son-
ra çözümünü söyleyeceğim.

Devletin bir yığın işgücü kaybı var, bürokratik işi var, şöyle ki; lafın gelişi şimdi
tek tip sözleşme yaptık. Yine 3 veya 2 ile yaptık. Eczacılık mesleğinin icrası bir yerde
bölgeseldir. A bölgesinde bulunan bir meslektaşımız yüzde 3 ile 30 tane üyesi olan bir
kurumla anlaşma yapsa ne ölçüde bir bütünlük sağlayabilir? Bu mümkün değil, yani
puan meselesinin tartışılması, konuya temelde bir çözüm getirmiyor, açıklık da getir-
miyor. Konuyu köklü bir şekilde ele alırken, biz de kendi görevimiz olan, eczacılarla il-
gili olan kısmı hükümete aktarmamızın büyük yararı olacaktır.

Eczanelerin hizmet zorlukları; bunu hepimiz biliyoruz. Şimdi kâr hadleri mesele-
si bizi etkiliyor, bizim kâr hadlerimizi hangi hususlar etkiliyor. Arkadaşlarımız izah et-
ti. Bizim kâr hadlerimizi Maliye etkiliyor, anlaşma yönünden, bugün yüzde 20 diyecek,
yarın bir araştırma yapacak kâr hadlerinizi yüzde 27'ye çıkardım diyecek, bir handi-
kap oradan yaratılacak. Sağlık Bakanlığı diyecek ki, ilaç üzerinde tasarruf sağlamak
zorundayım, çok pahalıya maloluyor, her hükümetin kendine göre görüyorsunuz, ya-
kın dönemde bakan değiştirdik arkadaşlar. Eski bakanımız bir gün evvel dedi ki, "Dok-
torları tam gün çalıştıracam"; bakan gitti, gelen bakan ilk beyanatında; "Hayır dok-
torlar özel muayenehane açabilir"; yani hükümetlerde bakan olanlar aynı ekolde de

olsalar farklı yöntemler getiriyorlar. Bugün için karşımızda bulunan Maliye, yarın için değişen bir başka ekol ve ekip de daha başka şartlar getirecek. O zaman eczacıları stabil ve dengeli bir konuma sokmak mecburiyeti doğuyor bizim için. Her değişken, her pazarlık unsuruyla başbaşa kalmanın ileride büyük sakıncaları doğuyor.

Yarın depolarla ilgili handikaplarımız var, ödemeler, bu ekonomik model böyle devam ettikçe orta sınıf başaşağı edildikçe, orta sermaye sınıfı başaşağı edildikçe depolar yarın ne diyecekler, al gülüm ver gülüm, "Peşin" diyecekler. Yani, eczacının kâr hadlerini birçok konu etkiliyor, buradan bunu verirse, yarın imalatçı fiyatından, depocu kârından, başka sivil savunma fonu verin diyecekler yüzde 2. Yani bunun sınırı yok, biz bunu yapmakla her konuyu bağlamıyoruz.

Şimdi her işlerlik açısından, her iki taraf açısından, hem de bizim açımızdan konuya köklü çözümler getirilmesi gerekir.

Biz bunu oda olarak şöyle görüyoruz; artık eczacının falan kurumla, falan hükümetle, falan şahısla muhatap olması sözkonusu olmamalı. Dün arkadaşlarımızla da konuştuk, çoğu da olumlu karşılıyorlar. Sözleşmeler tek tip olmalı, kurum sözcüğü kalkmalı, devlet memuru adı konmalı. Yani Emekli Sandığı modeli çalışan insanlar için de geçerli olmalı. Şimdi Emekli Sandığına tabi olan çalışanlar, devletten, konut fonundan istifade ederek, yakacak yardımından, borçlanmadan istifade eder, ilaçta kurumlar ayrılırlar. Tedavide ayrıcalık var. Demekki bu da birleşebilecek bir husus. Eğer bu model üzerine gidebilirsek, o zaman saymanla ilişkimiz, bürokrasinin azalması, falan memuru görüp görememek, filan yerde yüzde 10 alıp alamamak gibi konuya temelli ve köklü tedbirler getirmenin yararı olduğu görüşünde bizim odamız. Bu iskonto atılması ve sıçramasıyla bunun belli bir süre belki, belki 1-2 sene daha gideceğini, ondan sonra yepyeni problemlerle karşılaşacağımız görüşü hakimdir.

Merkez Heyetimiz bu konuda yetki vermeyi düşünmüyoruz. İskonto için de yüzde 3'ü bile biz yaptığımız hizmetten dolayı çok görmekle birlikte, iş politikacıların elinde bir pazarlık konusu olmuş ise, birçoklarının bundan evvelki dönemlerde dediği gibi, bu mesele bizim dilimizle dışımız arasında gibi basit görüşler ortaya atılıyorsa, bir yerde uyum sağlamak zorundayız.

Ancak, biz Merkez Heyetine sınırsız bir yetki vermeyelim arkadaşlar. O zaman bu Maliye'deki arkadaşımız Merkez Heyetimizi sıkıştırır, der ki; "Sen Genel Kurul'undan yetki almışsın, sen illa şu kadar ver" der. O zaman Merkez Heyetimiz çok zor durumda kalır. Bence iskontoda Merkez Heyetimiz yüzde 90 oranında direnmelidir, ama çok ufak bir pazarlık payı sözkonusu ise buna da bizim verebileceğimiz çok ufak bir sınırla hareket edelim; ama temelde tek tip sözleşmede hazırlanacak bir ortam doğduğu takdirde, bütün odalarımızın görüşlerini yazılı olarak bildirmesinde yarar görüyorum. Bu, konuya ışık tutacaktır.

Ayrıca, eczacılarımızın finansmanını gerçekleştirebilmesi için örnek olarak tek liftir, reçete tesliminde kurumların reçeteleri anında yüzde 70 oranında ödemesi gibi, bürokratik işlemleri eczacıların üstünden atabilmesi gibi, hususlarda bizi korumalarını ve kollamalarını isteyeceğim.

Saygılar sunarım. (Alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Son konuşmacımızla odalar adına görüşler tamamlandı.

Öğleden sonraki oturuma saat 14.00'de başlayacağız.

Öğleden sonraki oturumda kişisel görüşleri alacağız.

Toplantıya ara veriyoruz.

Teşekkür ederim.